

ΘΕΟΦΑΝΗΣ Ή ΓΙΑΝΝΗΣ

ΠΡΟΣΩΠΑ

Θεοφάνης	50	χρόνων
Γιαννής	50	»
Χριστινού	48	»
Ζωή	48	»
Πετρής	20	»
Ξενού	19	»

ΘΕΟΦΑΝΗΣ Ή ΓΙΑΝΝΗΣ

ΣΚΗΝΗ 1

- ΧΡΙΣΤΙΝΟΥ Πε μου Θεοφάνη, είντα 'σιεις τζι εν κατεβασμένα τα μούτρα σου ώς τα γόνατα σου;
- ΘΕΟΦΑΝΗΣ Εν έχω τίποτε.
- ΧΡΙΣΤΙΝΟΥ Τρώεσαι πάλε με τζειν' τα ευλοημένα τα βαφτίσια του άγγονα σου;
- ΘΕΟΦΑΝΗΣ Έρχουμαι που τη δουλειά ρε γεναίκα. Είμαι σκοτωμένος. Θέλεις με να χαχανίζω σαν τη μαϊμούνα;
- ΧΡΙΣΤΙΝΟΥ Κάθε μέρα έρχεσαι που τη δουλειά, μα όι μ' έτσι μούτρα.
- ΘΕΟΦΑΝΗΣ Πε μου, εν να μ' αφήρεις εις την ησυχίαν μου;
- ΧΡΙΣΤΙΝΟΥ Άμα εν ιξέρεις είνταν πον να πεις, λαλείς να σ' αφήκω στην ησυχία σου.
- ΘΕΟΦΑΝΗΣ Τι σου έκαμα ρε γεναίκα τζι όσον τζι έμπηκα του σπιθκιού, αντάκωσεν η γλώσσα σου;
- ΧΡΙΣΤΙΝΟΥ Άλλον που τούτον που κάμνεις; Παρά να θωρώ τα μούτρα σου κατεβασμένα, κάλλιον να πκιάσεις βέρκαν τζιαι να την ισπάσεις πάνω μου.
- ΘΕΟΦΑΝΗΣ Εν να το κάμω τζιαι να μεν σου αρέσει.
- ΧΡΙΣΤΙΝΟΥ Θωρείς ότι είσαι αφορμολοημένος;
- ΘΕΟΦΑΝΗΣ Εσού είσαι που με αφορμολόας.
- ΧΡΙΣΤΙΝΟΥ Γιατί εν παραδέχεσαι πως είσαι αγγορισμένος Θεοφάνη να τελειώννουμεν;
- ΘΕΟΦΑΝΗΣ Εν είμαι αγγορισμένος.
- ΧΡΙΣΤΙΝΟΥ Εν είσαι αγγορισμένος! Καημένε μου εγιώ εσπούδασα σε. Εγιώ μυρίζουμαι σε. Εγιώ, άμα γυρίσω να σε δω μεσ' στ' αμμάδκια ξέρω ευτύς τζι είνταν που σκέφτεσαι τζι είντα όι.
- ΘΕΟΦΑΝΗΣ Άμα έσιεις έτσι χάρισμαν είντα κάθεσαι. Άρχεψε να βγάλεις τύχες τζιαι να διαβάζεις σιέρκα τζιαι καφέδες.
- ΧΡΙΣΤΙΝΟΥ Έναν σου λαλώ. Πρόσεξε γιατί οι άσσημες οι σκέψεις σου σαντανώννουν μας ούλλους μέσα δα.

- ΘΕΟΦΑΝΗΣ Πκοιους ούλλους; Εσού τζι εγιώ είμαστιν μεσ' τουν' το σπίτιν.
- ΧΡΙΣΤΙΝΟΥ Εμέν τζιαι τα παιδικιά μας, πο 'ρχουνται τζιαι θωρούν μας.
- ΘΕΟΦΑΝΗΣ Ας μεν έρχουνται.
- ΧΡΙΣΤΙΝΟΥ Θωρείς ότι εν μιτά τους που τα 'σαις.
- ΘΕΟΦΑΝΗΣ Με κανέναν εν τα 'χω.
- ΧΡΙΣΤΙΝΟΥ (Τονίζοντας τα λόγια της). Κοπελλούίν δικόν τους, όποτε θέλουν ας το βαφτίσουν τζι ό,τι θέλουν ας το βγάλουν είπα σου. Εν εν δουλειά δική μας. Εν μας αφορά.
- ΘΕΟΦΑΝΗΣ Μα είσαι σίουρη πως εν τούτον που θέλουν;
- ΧΡΙΣΤΙΝΟΥ Για ν' αποφασίσουν να το βαφτίσουν έτσι, σημαίνει πως εν τούτον που θέλουν.
- ΘΕΟΦΑΝΗΣ Είντα να κάμουν τα καημένα; Η γλώσσα του συμπεθερου μας, προ παντός της συμπεθεράς μας, εν όπως το ξιουράφιν.
- ΧΡΙΣΤΙΝΟΥ Η δική σου εν καλλίττερη;
- ΘΕΟΦΑΝΗΣ Είντα τους είπα γιω; Άκουσες με να αννοιώ το στόμα μου;
- ΧΡΙΣΤΙΝΟΥ Τζείνους εν τους λαλείς, γιατί αντρέπεσαι τους. Μα έχω σε εγιώ πάνω στην τζειφαλή μου.
- ΘΕΟΦΑΝΗΣ Εν να με κάμεις να σηκωστώ, σαν είμαι έτσι ποσταμένος τζιαι να πάω τζει πάνω έσσω τους τζιαι να τους τα πο συνάμενα. Να πνάσω πάνω τους.
- ΧΡΙΣΤΙΝΟΥ Πάνω στα παιδικιά σου να πνάσεις όξα στους συμπεθερούς σου;
- ΘΕΟΦΑΝΗΣ Άλλαξε κουβένταν, γιατί εν να με κάμεις ν' αρκέψω που λλόου σου.
- ΧΡΙΣΤΙΝΟΥ Άρχεψε. Είντα σε θωρώ. Ζατίν μόνον τούτον έμεινεν να μου κάμεις. Αν με ταΐσεις τζιαι ραφτιν, να σου πω μπράβο. Είσαι παλλικαράς.
- ΘΕΟΦΑΝΗΣ Εν εσού που φταίεις τζιαι ξέρεις το.
- ΧΡΙΣΤΙΝΟΥ Εγιώ!
- ΘΕΟΦΑΝΗΣ Ναι εσού.
- ΧΡΙΣΤΙΝΟΥ Τζιαι γιατί φταίω γιω;

- ΘΕΟΦΑΝΗΣ Που είσαι μάνα της. Τζι έπρεπε να την πκιάεις να της παραντζείλεις.
- ΧΡΙΣΤΙΝΟΥ Τζι είντα να της παραντζείλω; Να της παραντζείλω να τσακωθεί με τον άντραν της;
- ΘΕΟΦΑΝΗΣ Γιατί να τσακωθεί με τον άντραν της;
- ΧΡΙΣΤΙΝΟΥ Μα άμα την βάλω πάνω να βαφτίσει το κοπελλούϊ στ' όνομα σου τζι όι στ' όνομαν του πεθθερού της, που θέλει ο άντρας της, εν θα γενούσι μαλλιά κουβάρα;
- ΘΕΟΦΑΝΗΣ Αν την αγαπά, γιατί να μεν της κάμνει το χαττίρι; Έσειε καλλίτερην δουλειάν που τούτην που σας είπα;
- ΧΡΙΣΤΙΝΟΥ Αθθύμισ' με είντα μας είπες Θεοφάνη. Γιατί εν πολλά που μας λαλείς.
- ΘΕΟΦΑΝΗΣ Να βαφτίσουμεν το μωρόν τα Θεοφάνια, που βαφτίστηκεν τζι ο Κύριος τζιαι να το βγάλουμεν Θεοφάνη.
- ΧΡΙΣΤΙΝΟΥ Ακόμα τζιαι τον Κύριον αθθυμάσαι τον άμα σε συμφέρει.
- ΘΕΟΦΑΝΗΣ Τούτον εν το σωστόν. Μιαν τζι έτυχεν τζιόλας τζι εν πάνω στες μέρες του να βαφτιστεί. Έσειε πολλούς που έχουν την τύχην του να βαφτίζονται τα Φώτα;
- ΧΡΙΣΤΙΝΟΥ Αν ήταν έτσι σαν τα λαλείς, έθεν να τους αφήνουν ούλλους ολόχρονα αβάφτιστους τζιαι να τους βαφτίζουν τα Φώτα. Είνταν όσο να ποσαραντώσουν τζι είντα να γρονίσουν!
- ΘΕΟΦΑΝΗΣ Όι να με περιπαίζεις.
- ΧΡΙΣΤΙΝΟΥ Εν εσού που με περιπαίζεις.
- ΘΕΟΦΑΝΗΣ Είπα σου το τζιαι ξαναλαλώ σου το. Αν την αγάπαν έθεν να της κάμει το χαττίριν.
- ΧΡΙΣΤΙΝΟΥ Το ίδιον μπορεί να πει τζι ο γαμπρός μας.
- ΘΕΟΦΑΝΗΣ Μα τζείνος εν άδρωπος. Εν τζείνος που πρέπει να κάμνει το χαττίριν της γεναίκας του.
- ΧΡΙΣΤΙΝΟΥ Άκου πκοιος συντυχάννει. Που τα χαττίρα τα πολλά που μου κάμνεις, εν ιξέρω πκιον είντα λοής να σε ξικπικερώσω.
- ΘΕΟΦΑΝΗΣ Εμείς είμαστιν κοσπέντε χρόνια παντρεμένοι. Μα τζείνοι όσον τζι έκλεισε χρόνος.
- ΧΡΙΣΤΙΝΟΥ Έσειε το το πλάσμα. Μεν ακούεις λόγια.

- ΘΕΟΦΑΝΗΣ Ακριβώς, έσει το το πλάσμα. Τζι η κόρη σου έμαθε να κάμνει ό,τι την προστάξουν ο άντρας της τζιαι τα πεθθερικά της.
- ΧΡΙΣΤΙΝΟΥ Τζι εσέναν είντα σε κόφτει;
- ΘΕΟΦΑΝΗΣ Εσέναν εν σε κόφτει;
- ΧΡΙΣΤΙΝΟΥ Καθόλου. Φτάννει να τους θωρώ να περνούν καλά.
- ΘΕΟΦΑΝΗΣ Μα περνούν καλά; Είσαι σίγουρη;
- ΧΡΙΣΤΙΝΟΥ Εμέναν εν μου παραπονιέται.
- ΘΕΟΦΑΝΗΣ Είντα να πει το μωρούλλικον; Πέρκι να φοάται να συντύσει.
- ΧΡΙΣΤΙΝΟΥ Τούτον έμεινεν τωρά; Να μου βάλλεις ιδέες για τα παιδικιά μας, επειδή δεν γίνεται το δικό σου; Θέλεις με να ππέφτω την νύχταν τζιαι να μεν καμμώ;
- ΘΕΟΦΑΝΗΣ Να βκάλλουν το κοπελλούϊν Γιαννήν, ακούεις τζι εσου.
- ΧΡΙΣΤΙΝΟΥ Εν σου αρέσκει το Γιανής;
- ΘΕΟΦΑΝΗΣ Εσέναν αρέσκει σου;
- ΧΡΙΣΤΙΝΟΥ Αν δεν ήταν καλόν όνομα εν θα 'σιεν τόσους πολλούς Γιανήες.
- ΘΕΟΦΑΝΗΣ Ντα άμα θέλουν να πουν κανενού, πως εν αλαβρός, λαλούν του είσαι τέλεια Γιανής.
- ΧΡΙΣΤΙΝΟΥ Ο Θεός να σε φωτίσει γιε μου. Ο Θεός να σου δώκει νουν. Γιατί θαρκούμαι πως τον έχασες τέλεια.

(Μουσική).

ΣΚΗΝΗ 2

(Κλάμα μωρού).

- ΠΕΤΡΗΣ Όι μωρό μου, όι Γιαννούι μου, μεν κλαίεις μάνα μου.
Κόρη Ξενού, άτε μάνα μου είνταν που κάμνεις. Πεινά το
Γιαννούιν. Έλα να κάψεις να το βυζάσεις.
- ΞΕΝΟΥ Ποσκόλις' το αλλό λλίον Πετρή.
- ΠΕΤΡΗΣ Είνταν που κάμνεις Ξενού μου;
- ΞΕΝΟΥ Είπα να πκιάω να αλατίσω τούτες τες ευλοημένες τες
ελιές, γιατί αν μείνουν αλλή μιαν ημέραν ανάλατες εν να
σαγνιάσουν.
- ΠΕΤΡΗΣ Έλα να βυζάσεις το Γιαννούιν τζι ύστερα αλατίζεις τες.
- ΞΕΝΟΥ Να κροστώ του γιου σου, ούλλη μέρα εν θα ξαπολά το στή-
θος μου.
- ΠΕΤΡΗΣ Τουλάχιστον βρίσκει τζιαι τρώει, όξα ποσκολιέται;
- ΞΕΝΟΥ Για να βάλλει το βάρος που βάλλει σημαίνει ότι βρίσκει.
Σαράντα ημερινών κοπελλούν εν τζιαι τρώει τίποτε
άλλον. Ούτε λουβκιά τρώει, ούτε κοντσιά.
- ΠΕΤΡΗΣ Είνταν που έσεις Ξενού μου;
- ΞΕΝΟΥ Τίποτε εν έχω.
- ΠΕΤΡΗΣ Είπεν σου κανένας τίποτε;
- ΞΕΝΟΥ Είντα λοής σου κατέβηκεν τωρά;
- ΠΕΤΡΗΣ Καταλάβω σε ότι κάτι έσεις. (Κλάμα μωρού).
- ΞΕΝΟΥ Φερ' μου το δα τζιαι μεν σε κρατεί η έννοια.
- ΠΕΤΡΗΣ Θωρείς ότι κάτι έσεις. Πότε μου ξανασύντυσιες έτσι.
- ΞΕΝΟΥ Όι μάνα μου, όι ρε. Έλα, έλα. Εν έσει ώραν που σε τάισα
βούγκαρε. Να σου κροστώ εν θα κάμνω άλλη δουλειάν
ούλλη μέρα.
- ΠΕΤΡΗΣ Μεν του συντυχάννεις έτσι μάνα μου τζι εν κρίμα.
- ΞΕΝΟΥ Τζι εγιώ είμαι κρίμα, μα πκοιος με ακούει.
- ΠΕΤΡΗΣ Σύντυσιε μου Ξενού μου. Έκαμα σου τίποτε εγιώ;

(Μουσική).

ΣΚΗΝΗ 3

- ΧΡΙΣΤΙΝΟΥ Εγώ είμαι σίγουρη πως την αγαπά ο Πετρός την Ξενού.
- ΘΕΟΦΑΝΗΣ Αν την αγαπά, εν να της κάμει το χαττίρι.
- ΧΡΙΣΤΙΝΟΥ Ένεν το χαττίριν της που θέλεις να κάμει. Εν το χαττίρι σου.
- ΘΕΟΦΑΝΗΣ Εν αξίζω ένα χαττίριν για την κόρη μου; Είνταν εγώ, είνταν η κόρη μου;
- ΧΡΙΣΤΙΝΟΥ Τζι είντα Γιαννής τζι είντα Θεοφάνης.
- ΘΕΟΦΑΝΗΣ Περιπαίζεις με;
- ΧΡΙΣΤΙΝΟΥ Πρώτα-πρώτα, τωρά που το σκέφτομαι, εν καλλίπτερα να βαφτιστεί τα Θεοφάνια τζια να το βγάλουν Γιαννήν, αντί Θεοφάνη;
- ΘΕΟΦΑΝΗΣ Τζια γιατί;
- ΧΡΙΣΤΙΝΟΥ Εν ο Άης Γιάννης που εβάφτισεν τον Κύριον.
- ΘΕΟΦΑΝΗΣ Γιαννής πολλούς ρε Γριστινού. Μα Θεοφάνην πού τζια πού ακούεις.
- ΧΡΙΣΤΙΝΟΥ Τζια Γιαννής πολλούς τζια Θεοφάνης πολλούς.
- ΘΕΟΦΑΝΗΣ Εν να με κάμεις να σου πω την ιστορίαν του Αχμέτη τωρά ρε Γριστινού.
- ΧΡΙΣΤΙΝΟΥ Άμα εν σε συμφέρει αννοίεις ιστορίες τζια παραμύθια.
- ΘΕΟΦΑΝΗΣ Κάμνεις πως εν σ' αρέσκει τζιόλας!
- ΧΡΙΣΤΙΝΟΥ Πε την τζι εν να σπάσεις.
- ΘΕΟΦΑΝΗΣ Ο Αχμέτης ήταν ένας Τούρκος που κάθεται σ' έναν χωρόκον που τα δικά μας. Οι Γριστιανοί, άμα εκάμνασι γιορτές εκαλιούσαν τζια τον Αχμέτην. Μιαν – αλλη μιαν, ο Αχμέτης ένιωθεν υποχρεωμένος. Επκίαεν τους μιαν ημέραν τζια λαλεί τους. "Δώστε μου τζι εμένα μιαν γιορτήν να κάμνω ρε κοπέλια, να μεν ινιώθω υποχρέωση". Εδώκαν του τζια τζείνοι τη γιορτήν τ' Άη Γιαννιού. Μα του Άη Γιαννιού εν τζι έρκεται μιαν φοράν το χρόνον, όπως νομίζει η αφεντιά σου. Την μιαν εν του Αγίου Ιωάννη του Θεολόγου, την άλλη εν του Αγίου Ιωάννη του Προδρόμου, την άλλη του νου, την άλλη του άλλου! Κάθε τσιμπίν... "αύριον γιορτάζεις ρε Αχμέτη". Τζια βίρα τραπέζια ο

Αχμέτης. Οπότε, άμα αρχέψαν τζιαι σφίγγαν τα κολάνια, λαλεί τους τζι ο Αχμέτης. Πάμε ρε κοπέλια να μου δείξετε τζι εμέναν πκοιος εν τούτος ο Άγιος που γιορτάζω. Επήαν τζιαι τζείνοι τζι εδείξαν του τον Άγιον Ιωάννην τον Πρόδρομον, έτσι σαν εν ανυπόλητος τζιαι ντυμένος με την πετσιάν της καμήλας. "Οι ρε κοπέλια", λαλεί τους ο Αχμέτης "αμμά τούτος το Άγιος που μου δώκετε να γιορτάζω, εν να με κάμει περίτου κκιλίντζηρον που λλόου του".

ΧΡΙΣΤΙΝΟΥ Καλά μου τζι εν αντρέπεσαι!
 ΘΕΟΦΑΝΗΣ Είντα ν' αντραπά;
 ΧΡΙΣΤΙΝΟΥ Να λαλείς τον Άην Γιάννην τον Πρόδρομον κκιλίντζηρον.
 ΘΕΟΦΑΝΗΣ Εγώ τον λαλώ; Ο Αχμέτης τον είπεν.
 ΧΡΙΣΤΙΝΟΥ Αν ελάλεν ο Αχμέτης κανέναν λον του χαϊροκού, εν θα τον ελάλες.

(Μουσική).

ΣΚΗΝΗ 4

- ΠΕΤΡΗΣ Είδες που επείναν το Γιαννούιν Ξενού μου; Τωρά που έφαεν τζι εγέμωσεν το προστηθούιν του, εποτζοιμήθηκε.
- ΞΕΝΟΥ Εσου πότε εν να κάτσεις να φάεις; Νομίζεις είμαι ξύλενη; Πότε να φάεις τζιαι να κάτσω να πλύννω τα πκιάτα τζιαι τα τηάνια; Άμα μεσανυχτίσει;
- ΠΕΤΡΗΣ Ππέσε Ξενού μου, αν είσαι ποσταμένη τζι αύριον πλυννίσκεις τ' αντζειά.
- ΞΕΝΟΥ Αν καρτερώ αύριον εν να θέλουν καθαροστάχτην να βκουν τα λάδκια τζιαι οι μίλλες.
- ΠΕΤΡΗΣ Ξαναρωτώ σε Ξενού μου. Είνταν που έσιεις μάνα μου; Κύριε ελέησον, ντα εσου κλαίεις. Σύντυσιε μου μάνα μου. Αν δεν ανοίξεις την καρδιά σου στον άντρα σου, που σε αγαπά, σε πκοιον εν να την ανοίξεις;
- ΞΕΝΟΥ Ο τζύρης μου...
- ΠΕΤΡΗΣ Είντα σου έκαμεν ο τζύρης σου;
- ΞΕΝΟΥ Άμα με θωρεί γυρίζει που την άλλην.
- ΠΕΤΡΗΣ Τζιαι γιατί;
- ΞΕΝΟΥ Εν ιξέρεις;
- ΠΕΤΡΗΣ Για το όνομαν του μωρού!
- ΞΕΝΟΥ Εν τζι είπεν μου το, αλλά καταλαβαίννω το. Κάτι μέσες άκρες μάσιεται μου τζιαι η μάνα μου.
- ΠΕΤΡΗΣ Γιατί εν τους ρωτάς να εξηγηθείτε;
- ΞΕΝΟΥ Προτιμώ να μεν τους ανοίξω κουβένταν, γιατί αν το κάμω, μπορεί τζιαι να τσακωθούμεν τζιαι κοντεύκουσιν τζιαι Χριστούγεννα.
- ΠΕΤΡΗΣ Όι να το κάμεις.
- ΞΕΝΟΥ Εν το κάμνω λαλώ σου.
- ΠΕΤΡΗΣ Θέλεις να τους συντύχω εγώ;
- ΞΕΝΟΥ Παραιτά τζι εν να τσακωθείτε.
- ΠΕΤΡΗΣ Μα εν ημπορώ να σε θωρώ έτσι.

(Μουσική).

ΣΚΗΝΗ 5

- ΓΙΑΝΝΗΣ Να δεις ρε γεναίκα ότι η νύφη μας γιάλι άλι με τον τρόπον της, πότε με το γελούν της, πότε με το κλαμουρούν της, εν να τα καταφέρει να ττουμπάρει το γιο μας τζιαι να αλλάξει γνώμη.
- ΖΩΗ Μα πού να αλλάξει γνώμη Γιαννή;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Για το όνομαν του μωρού λαλώ.
- ΖΩΗ Εσού έκαμες τον να αλλάξει γνώμη. Η γεναίκα του γιατί να μεν τον καταφέρει;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Έκαμα τον εγιώ να αλλάξει γνώμη;
- ΖΩΗ Για την ακρίβεια. Εν τον άφηρες να 'σει γνώμη δικήν του. Είπες του το καθαρά που την αρχήν.... "Γιαννήν εν να βαφτίσεις το μωρό. Τ' όνομαν του τζυρού σου. Σαν κάμνουν οι αθρώποι που βαρεί η παδκιά τους". Είντα να κάμει το φτωχούλλικον.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Εν κακόν, εν ψέματα που του είπα; Τούτον εν το σωστόν. Τούτον εν το πρέπον. Να συνεχίσει το όνομα μας, να συνεχίσει η γενιά μας.
- ΖΩΗ Ναι. Ένας Γιαννής λλιότερος εν να χαθεί ο κόσμος.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Αν κάμει έτσι δουλειάν λαλώ σου το τζιαι φρόντισε να του το πεις, για να το μάθει. Θα τον αποκληρώσω.
- ΖΩΗ Θα τον αποκληρώσεις!
- ΓΙΑΝΝΗΣ Ναι θα τον αποκληρώσω.
- ΖΩΗ Ηύρετε το κοπελλούιν νάκκον μαλαχτόν τζι εδώκετε ούλλοι πάνω του να το φάτε.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Πκοιοι ούλλοι;
- ΖΩΗ Τζι εσού τζι οι συμπεθθέροι σου.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Ώστε παραδέχσαι το πως τον πιλατεύκουσιν ν' αλλάξει γνώμη.
- ΖΩΗ Εν τους άκουσα, μα εν τζι είμαι μαννή. Καταλαβαίννω.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Είντα καταλαβαίννεις;
- ΖΩΗ Που τον θωρώ τζιαι παρπατά τζιαι διαλοϊζεται. Παρπατά τζιαι θωρεί χαμαί.

- ΓΙΑΝΝΗΣ Ας ανοίξει τ' αμμάδκια του να μεν κουτσουβλήσει, τζιαι να σπάσει τα μούτρα του.
- ΖΩΗ Πού να σπάσει τα μούτρα του; Πάνω σου;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Ναι πάνω μου. Είπα σου το τζιαι ξαναλαλώ σου το. Αν κάμει έτσι δουλειάν, ό,τι έπκιασε έπκιασεν. Άλλον που το μάλι μου δεν έσειει ούτε παδκιάν. Ας του δώσει ο πεθθερός του, που του κάμνει τα χαττίγκα του.
- ΖΩΗ Ούτε εσού έφερες τα πόσσω σου τα μάλια, ούτε τζι ο συμπέθθερος σου. Τζι εσού έπκιασες τα προίκαν τζιαι τζεινός. Τα μάλια ακόμα εν πάνω στ' όνομα μου. Όπως μου τα εκοτσιάνιασεν ο μακαρίτης ο τζύρης μου. Τζιαι πρόσεξε πολλά καλά, μεν τραβάς το σσιοινίν στα άκρα, γιατί πάω αύριον τζιαι κοτσιανιάζω του τα ούλλα πάνω του, τζιαι βάλλω σε να φακκάς εσού με τους γαμπρούες.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Οι γαμπρούες πο'ν ξένοι εχτιμούν με περιτου που λλόου του.
- ΖΩΗ Επειδή ευκάλαν κόρες με τ' όνομα σου, αντί με το δικό μου;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Ξέρω το πως το κρατείς που μέσα σου αγκάθθιν, μα είντα να σου κάμω.
- ΖΩΗ Έτσι αρρώσκιαν εγώ εν τη έχω. Χριστιανικόν όνομαν να 'νει τζι ό,τι θέλει ας ένει. Εσέναν εν η φαντασία που σε τρώει. Έν εν' η έννοια του ονόματος που σε κρατεί.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Ρωτώ σε τζιαι πε μου την αλήθκειαν. Πκοιον εν το σωστόν;
- ΖΩΗ Πε μου εσού που τα ξέρεις ούλλα.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Το σωστόν εν τούτον. Ο γιος να δώσει το όνομαν του τζιουρού του.
- ΖΩΗ Τζιαι η κόρη της μάνας της. Όμως δκυο κόρες έχουμεν τζι ούτε η μια ούτε η άλλη εβκάλαν τ' όνομα μου. Παρά μόνον εβάφτισαν Γιαννούλλες.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Εγώ τους είπα;

ΖΩΗ Εν ήταν ανάγκη να τους το πεις με λόγια. Έδειξες το με τον τρόπο σου. Τζι έσιεις έναν τρόπον μάνα μου, ο Θεός να μεν το δείξει κανενού.

ΓΙΑΝΝΗΣ Εγώ ξαναλαλώ σου το τζιαι φρόντισε να του το πεις. Να μεν γελαστεί να αλλάξει ιδέαν τζιαι να βαφτίσει το μωρό Θεοφάνην, γιατί θα τον αποκληρώσω.

(Μουσική).

ΣΚΗΝΗ 6

ΧΡΙΣΤΙΝΟΥ Καλώς τον Πετρήν. Είντα λοής τζι αθθυμήθηκες μας γιε μου;

ΠΕΤΡΗΣ Έθελα τον πεθθερόν μου.

ΧΡΙΣΤΙΝΟΥ Κόπκιασε μέσα. Όσον τζι ήρτεν που τον καφενέν. Εεεε Θεοφάνηη.

ΘΕΟΦΑΝΗΣ Ναιαιαιαι.

ΧΡΙΣΤΙΝΟΥ Έλα τζι ήρτεν ο γαμπρός μας τζιαι θέλει σε.

ΘΕΟΦΑΝΗΣ Πκοιος γαμπρός μας;

ΧΡΙΣΤΙΝΟΥ Ένα γαμπρόν έχουμεν χαρώ σε. Εξισκοπίστηρες;

ΘΕΟΦΑΝΗΣ Έλατε μέσα. Εν τζι έχουμεν μεσοκαλότζαιρον. Είμαστιν μεσ' στην βράσιν του σιεμώννα.

ΧΡΙΣΤΙΝΟΥ Πέρασε μέσα γιε μου.

ΠΕΤΡΗΣ Φκαριστώ μητέρα. Καληστέρα πατέρα.

ΘΕΟΦΑΝΗΣ Καληστέρα.

ΧΡΙΣΤΙΝΟΥ Κάτσε γιε μου, κάτσε. Είντα πίννεις να σου κάμω;

ΠΕΤΡΗΣ Μιαν τζι έσειεις λαμπρόν αφτούμενον, κάμε μου ένα τσιάϊν.

ΧΡΙΣΤΙΝΟΥ Να σου κάμω.

ΠΕΤΡΗΣ Σαν ν' άρκεψεν να κρουαδίζει για τα καλά.

ΧΡΙΣΤΙΝΟΥ Είντα καρτεράς γιε μου. Πιθαρκού έχουμεν πρωτογρονιάν, τ'Αϊ Βασιλιού. Πίννεις τζι εσου τσιάϊν να σου κάμω Θεοφάνη;

ΠΕΤΡΗΣ Ευτυχώς π' αθθυμήθηκες πως είμαι τζι εγιώ δαμαί.

ΧΡΙΣΤΙΝΟΥ Ντα τζιαι να θέλω ξιχάννω; Αφήννεις με να ξιχάσω; Θέλεις συνέχεια σημασίαν σαν να 'σουν μωρόν.

ΘΕΟΦΑΝΗΣ (Αλλάσσει κουβέντα). Είντα με χρειάστηκες γαμπρέ;

ΠΕΤΡΗΣ Έθελα να κουβεντιάσουμεν νάκκον πατέρα.

ΘΕΟΦΑΝΗΣ Συμβαίννει τίποτε σοβαρόν Πετρή;

ΠΕΤΡΗΣ Όι, όι....

ΘΕΟΦΑΝΗΣ Η Ξενού, το μωρόν εν καλά;

ΠΕΤΡΗΣ Δόξα σοι ο Θεός.

ΘΕΟΦΑΝΗΣ Εσου είσαι καλά;

ΠΕΤΡΗΣ Ούλλοι καλά είμαστιν.

ΘΕΟΦΑΝΗΣ Τούτον έσειε σημασίαν γαμπρέ. Τα άλλα ούλλα έρχονται δεύτερα τζιαι τρίτα. Η γεναίκα σου ναν καλά, το μωρό σου ναν καλά, εσού να 'σαι καλά.

ΧΡΙΣΤΙΝΟΥ Εεεε, άφηστ' το κοπέλλιν να σου πει είνταν που θέλει.

ΘΕΟΦΑΝΗΣ Κρατώ το στόμαν του;

ΧΡΙΣΤΙΝΟΥ Εν κρατείς το στόμαν του, μα εν βαώννεις το δικό σου.

ΘΕΟΦΑΝΗΣ Που λαλείς γαμπρέ....

ΧΡΙΣΤΙΝΟΥ Άτε πάλε....

ΘΕΟΦΑΝΗΣ Εεεε, κκελλέεε.

ΧΡΙΣΤΙΝΟΥ Άτε να δούμεν. Σύντυσιε.

ΘΕΟΦΑΝΗΣ Ντα άφηρες μου νουν πάνω στην τζιεφαλή μου για να συντύχω;

ΧΡΙΣΤΙΝΟΥ Πε μας γιε μου είνταν που θέλεις.

ΘΕΟΦΑΝΗΣ Εν μιτά μου που ήρτεν να κουβεντιάσει ο Πετρός. Όι μιτά σου.

ΧΡΙΣΤΙΝΟΥ Αν θέλετε φεύκω.

ΠΕΤΡΗΣ Όι μητέρα...ένεν ανάγκην.

ΘΕΟΦΑΝΗΣ Λάλε γαμπρέ.

ΠΕΤΡΗΣ Έτο πατέρα.... Εν ιξέρω είντα λοής να σας το πω τζιόλας. Απασχολεί μας πολλά τζι εμέναν τζιαι την Ξενούν τουν' το πρόβλημαν με τ' όνομαν του μωρού. Όι τόσον εμέναν όσον την Ξενούν δηλαδή. Πιστεύκετε εν ιξέρω είντα να κάμω πκιον.

ΧΡΙΣΤΙΝΟΥ Είντα να κάμεις γιε μου.

ΘΕΟΦΑΝΗΣ Εεεεε, σιωπήν άφηστ'τον να τελειώσει.

ΠΕΤΡΗΣ Εν πρόβλημαν τούτον να κάμνει τη γεναίκα μου να βασανίζεται;

ΧΡΙΣΤΙΝΟΥ Άμα λαλείς βασανίζεται, είντα εννοείς γιε μου;

ΘΕΟΦΑΝΗΣ Εν να σιωπήσεις;

ΧΡΙΣΤΙΝΟΥ Εσύ να σιωπήσεις. Λάλε γιε μου.

ΠΕΤΡΗΣ Εγίνηκεν δύστροπη τούτες τες ημέρες. Με το παραμικρόν νευριάζει τζιαι μ' εμέναν τζιαι με το μωρόν. Εν ημπορούμεν να της συντύχουμεν πκιον.

- ΘΕΟΦΑΝΗΣ Έτσι εν οι γεναίτζιες γαμπρέ. Έχουν τα πάνω τους τζιαι τα κάτω τους.
- ΧΡΙΣΤΙΝΟΥ Ενώ εσείς είσαστιν πάντα στα πάνω σας.
- ΘΕΟΦΑΝΗΣ Οι γεναίτζιες εν αδύνατα πλάσματα γαμπρέ. Θέλουν κολάτζιον, θέλουν καλοκράτημαν, θέλουν να τους κάμνεις τα χαττίρικα τους.
- ΧΡΙΣΤΙΝΟΥ Όσον τα κάμνεις εσού σ' εμέναν.
- ΘΕΟΦΑΝΗΣ Σιωπήν είπα. Εγώ τούτην που τη θωρείς γαμπρέ, για να στέκει στα πόδια της τζιαι να μπορεί να σάζεται τζιαι να με σάζει νάκκον, έχω την περίτου που το μωρόν. Έχω την με το μάνα μου τζιαι το χαρώ σε μου.
- ΧΡΙΣΤΙΝΟΥ Σιώπα τζι εν να ππέσει κανέναν βολίτζι να σε τσιλλήσει.
- ΘΕΟΦΑΝΗΣ Χαττίριν εν της χαλώ. Γιατί ξέρω την. Έτσι τζιαι πάω της νάκκον κόντρα, ππέφτει μου άρρωστη τζιαι πκιον βουρώ τζι εν σιφτάννω. Τζι άκου το τζιαι τούτο γαμπρέ. Ούλλα εμείς οι αδρώποι τα πκιερώννουμεν. Το πόσα εξόδιασα για λλόου της εις τους γιατρούς τζιαι τους φαρμακοποιούς ένας θεός το ξέρει.
- ΧΡΙΣΤΙΝΟΥ Ναι! Την μιαν την άλλην είμαι μεσ' τα νοσοκομεία....
- ΘΕΟΦΑΝΗΣ Έμαθα που λαλείς τζι εγώ την πράτικαν. Καλοκρατώ την, χαττίριν εν της χαλώ, τζι έπνασα νάκκον που λλόου της τζιαι που τες αρρώσκιες της.
- ΧΡΙΣΤΙΝΟΥ Εγώ να δούμεν πότε εν να πνάσω που λλόου σου;
- ΘΕΟΦΑΝΗΣ Αν θέλεις την γνώμη μου γαμπρέ, τζι εσού έτσι να κάμνεις με τη γεναίκα σου. Καλοκράτα την. Κάμνε της τα χαττίρικα. Γιατί η κόρη αντάν γεννηθεί ένεν της πεθθεράς, εν της μάνας της που μοιάζει.
- ΧΡΙΣΤΙΝΟΥ Πε μας γιε μου είνταν που θέλεις να μας πεις τζι άφησ' τον πεθθερόν σου να μαλλαφά.
- ΠΕΤΡΗΣ Μαααα....
- ΧΡΙΣΤΙΝΟΥ Μεν τον αντρέπεσαι. Γιατί ο Θεοφάνης εν άξιος να σε κάμει δούλον του, άμα δείξεις καλή μουτσούναν.

ΘΕΟΦΑΝΗΣ Πκοιον έκαμα δούλον μου, τζι εν να κάμω τζιαι τον
γαμπρόν μου; Αντρέπεσαι να μου συντύσεις γιε μου;

ΠΕΤΡΗΣ Εεε όι.

ΘΕΟΦΑΝΗΣ Πε μας να δούμεν πκοιον εν το πρόβλημα σας.

ΠΕΤΡΗΣ Εεε, νομίζω έσιεις δίκαιον πατέρα. Άμα την προσέξω νάκ-
κον περίτου, εν να της περάσει.

(Μουσική).

ΣΚΗΝΗ 7

- ΓΙΑΝΝΗΣ Αθθυμάσαι γεναίκα που σου το λάλουν; Έτο που έβκηκα αληθινός.
- ΖΩΗ Άφησ' τους να κάμουν ό,τι θέλουν είπα σου.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Να τους αφήνω να κάμουν ό,τι θέλουν; Τόσα χρόνια μιτά μου τζι εν έμαθες ακόμα τον Γιαννήν του Πετρού.
- ΖΩΗ Μεν αννοίεις ιστορίες λαλώ σου τζι εν αντροπή.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Να αφήνω γιω τον Θεοφάνην να γενεί το δικόν του;
- ΖΩΗ Εν να κάμουν τζι άλλα παιδικιά ρε. Εν να βγάλουν τζιαί τ' όνομα σου.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Το σωστόν, το λογικόν, το πρέπον, τζείνον που κάμνει ο κόσμος ούλλος τούτον ένει. Το πρώτον παιδίν, αν εν αρσενικόν, παίρνει το όνομαν του παππού του που τον τζύρην του. Τζι αν εν θηλυκόν παίρνει το όνομαν της στετές του που τη μάνα του.
- ΖΩΗ Μα πκοιος τους έκαμεν τούτους τους νόμους; Η αφενκιά σου;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Η αφενκιά μου! Οι γονιοί μας. Οι πάπποι μας τζι οι προπάπποι μας. Είντα λοής εσυνεχιστήκαν τα ονόματα τζιαί τα επίθετα που γενιά σε γενιά; Έσειε καλλίτερον έθιμον που τούτον;
- ΖΩΗ Ότι σε συμφέρει εν το καλλίτερον.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Τον τζύρη μου ελαλούσαν τον Πέτρον. Εγίω υπογράφουμαι Ιωάννης Ιωαννίδης του Πέτρον. Το γιον μου εβάφτισαν τον Πέτρον, τ' όνομαν του τζυρού μου. Τζι ο γιος μου υπογράφεται Πέτρος Ιωαννίδης του Ιωάννη. Τον άγγονα μου θα τον βαφτίσουμε Γιαννήν τζιαί θα υπογράφεται το ίδιον ακριβώς σαν τζι εμέναν. Ιωάννης Ιωαννίδης του Πέτρον.
- ΖΩΗ Σαν να λαλούμεν δηλαδή, Θεόδωρος Κολοκοτρώνης του Θεόδωρου!
- ΓΙΑΝΝΗΣ Ο κάθε άδρωπος τζι η κάθε γενιά με τη χάριν τους.

- ΖΩΗ Όι, σαν τη γενιά σου εσέναν δεν έσειε άλλην! Ο τζύρης σου τον σιειμώναν εγύριζεν τζι επούλαν παστέλλιν τζιαι το καλοτζαίριν επούλεν μαχαλλεπί! Τζι άμα εν εκράτεν ν' αγοράσει νισσιαστό να κάμει μαχαλλεπίν, εκαθάριζεν τζι επούλεν παπουτσόσσυκα.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Σαν τον τζύρη μου εν είσιεν άλλον.
- ΠΕΤΡΗΣ Εεε μανάααα.
- ΖΩΗ Μα εν ο Πετρός που φωνάζει;
- ΠΕΤΡΗΣ Εεε παπάααα.
- ΖΩΗ Έλα μέσα γιε μου.
- ΠΕΤΡΗΣ Καλησπέρα σας.
- ΖΩΗ Καλά τζι έκαμες το τζι ήρτες να σε δούμε ρε Πετρή μου.
- ΠΕΤΡΗΣ Δεν σε είδα μανά σήμερα το πρωί;
- ΖΩΗ Πως είπαμεν έναν καλημέρα στη στράτα;
- ΠΕΤΡΗΣ Είντα με θέλεις ε παπά τζι εμήνυσες μου να 'ρω;
- ΖΩΗ Ώστε εμήνυσε σου ο τζύρης σου, για να 'ρτεις;
- ΠΕΤΡΗΣ Εν έσιεις δίκαιον να παραπονιέσαι. Την μιαν την άλλην είμαι δαπάνω.
- ΖΩΗ Ένεν για τούτον που σ' ερωτώ.
- ΠΕΤΡΗΣ Καλό;
- ΖΩΗ Αν εμάντευκες το σκοπόν που σε θέλει, εν θα 'ρκεσουν ούτε τζιαι τωρά.
- ΠΕΤΡΗΣ Θαρκέσαι εν τον μαντεύκω;
- ΖΩΗ Τότε είντα ήρτες;
- ΠΕΤΡΗΣ Για να σας πω να μας αφήκετε ήσυχους. Τζι εμέναν τζιαι τη γεναίκα μου. Τζι αν έσιετε έσταση για το όνομαν του μωρού να κάμετε καλά με τα πεθθερικά μου. Κάτσετε, κουβεντιάστε, αποφασίστε τζιαι πέτε μας.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Εγιά ξέρω σε εσέναν που είσαι γιος μου. Εσού είσαι ο τζύρης του μωρού τζι εσού αποφασίζεις. Τ' άλλα ούλλα εν μουσκουρούδκια τζιαι λόγια της απάνω Τζιερχατζιής.

- ΠΕΤΡΗΣ Πιθαροκού, που έχουμε τ' Άϊ Βασιλιού καλιώ σας να
'ρτετε το μεσομέριν τζει κάτω έσσω μου να φάμεν. Εκάλε-
σα τζιαι τα πεθθερικά μου. Τζιαμαί πον να βρεθείτε κουβε-
ντιάστε τα, τζι άμα καταλήξετε λαλείτε μας τζι εμάς. Γιατί
τα Φώτα εκοντέψαν που είπαμε να βαφτίσουμεν, τζι ακόμα
να καταλήξουμε στο όνομα.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Εγιώ εν πρόκειται να 'ρω.
- ΖΩΗ Τα πεθθερικά σου είπαν σου πως εν να 'ρτουν γιε μου;
- ΠΕΤΡΗΣ Ναι.
- ΖΩΗ Είπες τους πως εν να 'μαστιν τζι εμείς;
- ΠΕΤΡΗΣ Ναι.
- ΖΩΗ Τότε εν να 'ρτουμεν τζι εμείς.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Εγιώ δεν θα πατήσω.

(Μουσική).

ΣΚΗΝΗ 8

(Ποτήρια).

- ΘΕΟΦΑΝΗΣ Είς υγιάν κοπέλια. Είς υγιάν συμπεθθέροι. Καλό χρόνον τζια καλές ευλοΐες.
- ΖΩΗ Είς υγιάν συμπεθθερε. Καλό νέον έτος συμπεθθερά.
- ΧΡΙΣΤΙΝΟΥ Καλόν νέον έτος συμπεθθερά μου.
- ΘΕΟΦΑΝΗΣ Μα είνταν που έσιεις συμπεθθερε Γιαννή τζια θωρώ σε κατσουφκιασμένον;
- ΖΩΗ Τωρά εν να μάθεις το συμπεθθερον σου συμπεθθερε; Ένεν πάντα πον έτσι; Να ππέσεις που τα μούτρα του εν να κρεμμοτσακκιστείς. Ένας πον τον ιξέρει εν να νομίζει πως του εφταΐξαμεν τζιόλας.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Σιωπή γεναΐκα. Εν σ' έβαλα δικηόρον.
- ΖΩΗ Κύριε ελέησον, κύριε ελέησον τούτος ο άδρωπος, σήμερα έτσι μέρα.
- ΘΕΟΦΑΝΗΣ Ωω φαίνεται εν μιάλον το παράπονον του συμπεθθερου.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Εεε, ναι συμπεθθερε έχω παράπονον.
- ΖΩΗ Σιωπήν καλέ για τ' όνομαν του Θεού.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Εσού να σιωπήσεις.
- ΘΕΟΦΑΝΗΣ Άφησ' τον συμπεθθερά Ζωή να συντύσει. Παρά να το κρατεί μέσα του τζια να τον βασανίζει κάλλιον να το πει τζια να του φύει.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Εν σωστόν συμπεθθερε να βάλλετε πάνω τα παιδικιά μας να κάμνουν τζείνον που θέλει η αφενκιά σας;
- ΘΕΟΦΑΝΗΣ Αν εν για τ' όνομαν του μωρού που λαλείς συμπεθθερε μου, εγώ δεν τους είπα τίποτε. Έτους δαμαί τζι ερώτα τους. Μόνοι τους αποφάσισαν ν' αλλάξουν γνώμη. Εν τζια άγιες ημέρες τζι εν κρίμα να λαλώ ψέματα. Συντύσιετε κοπέλια. Ακούσετε με να σας πω τίποτε, να παραπονηθώ για τίποτε;
- ΞΕΝΟΥ Εεεεε...
- ΘΕΟΦΑΝΗΣ Θωρείτε; Εν έχουν τίποτε να πουν.

- ΧΡΙΣΤΙΝΟΥ Άφησ' την κόρη μας να συντύσει. Είναι την έγκιασες που τον λαιμόν;
- ΘΕΟΦΑΝΗΣ Είδες με να την πκιάννω που τον λαιμόν γεναίκα; Κύριε ελέησον. Εσού βάλλεις τον άλλον φυλακή σαν δεν έσει ιδέα.
- ΧΡΙΣΤΙΝΟΥ Σύντυσιε κόρη. Φοάσαι τον; Μόνο για να κατσιαρίζει εν καλός.
- ΘΕΟΦΑΝΗΣ Εν να με κάμεις να σηκωστώ πάνω ρε γεναίκα. Τζιαι ξέρεις είναι που λαλούσιν. Αν τες φάεις σήμερα, εν να τες τρώεις κάθε μέρα.
- ΧΡΙΣΤΙΝΟΥ Καρτέρα να γιάνει η ράση μου που τζείνες που με τάϊσες τζιαμπροού.
- ΞΕΝΟΥ Εεεε αντραπείτε...αντραπείτε. Εν τζι είμαστιν μόνοι μας. Προσβάλλετε με μπροστά στα πεθθερικά μου.
- ΘΕΟΦΑΝΗΣ Με το συμπάθκιον κόρη μου, μα εν ο πεθθερός σου που άρχεψεν τον καβιάν.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Εγώ συμπέθερε;
- ΘΕΟΦΑΝΗΣ Εσού συμπέθερε. Που ήρτες τζι έκατσες δαμαί καρραμουτσιασμένος.
- ΞΕΝΟΥ Ήρτες πόσσω σου τωρά πατερούλλη μου. Ακριβώς τζι η αφενκιά σου το ίδιον κάμνεις. Μπορεί να μεν μας το λαλεις καθαρά για τ' όνομαν του μωρού, όμως κατεβάζεις μας τα μούτρα σου ως τα γόνατα σου.
- ΘΕΟΦΑΝΗΣ Εγώ κατεβάζω σας τα μούτρα μου;
- ΧΡΙΣΤΙΝΟΥ Ναι εσού.
- ΘΕΟΦΑΝΗΣ Ένεν εσέναν που ρωτώ. Κατεβάζω σας τα μούτρα μου κόρη; Απάντα.
- ΞΕΝΟΥ Τωρά όι παπάκκα μου. Μα πριν έκαμνες το. Τζιαι με το παραπάνω. Μέχρι που μας έσπασες.
- ΘΕΟΦΑΝΗΣ Εγώ!
- ΞΕΝΟΥ Ναι εσού!
- ΘΕΟΦΑΝΗΣ Γιατί εγώ τζι όι ο συμπέθερος;
- ΧΡΙΣΤΙΝΟΥ Μα εθάρρως, εν να παίξουμεν την κολοτζυθκιάν;
- ΘΕΟΦΑΝΗΣ Σιωπήν εσού.

- ΞΕΝΟΥ Ώσπου τζι ενόμισες πως εγίνην το δικό σου, εν εγέλασεν η μουτσούνα σου.
- ΘΕΟΦΑΝΗΣ Ενόμισα πως εγίνην το δικό μου!
- ΞΕΝΟΥ Ναι.
- ΘΕΟΦΑΝΗΣ Δηλαδή θέλεις να πεις, αλλάξετε γνώμην πάλε;
- ΞΕΝΟΥ Ναι αλλάξαμε γνώμη.
- ΘΕΟΦΑΝΗΣ Πάρτε το απόφαση. Θεοφάνης θα βαφτιστεί το μωρό.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Γιαννής θα βαφτιστεί το αγγονούϊ μου.
- ΘΕΟΦΑΝΗΣ Θεοφάνης.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Γιαννής.
- ΠΕΤΡΗΣ Εεεεε, σιωπήηηηη. Εγώ θα αποφασίσω. Ο τζύρης του. (Κλάμα μωρού). Ούτε ο ένας παππούς αποφασίζει ούτε ο άλλος.

(Μουσική).

ΣΚΗΝΗ 9

(Από την εκκλησία ακούεται η καμπάνα. Μόλις σταματήσει η καμπάνα αρχίζει το «Εν Ιορδάνη βαπτίζομένου σου Κύριε».)

ΧΡΙΣΤΙΝΟΥ Εεεε Θεοφάνη τέλειωννε τζι εν δοξολογία που χτύπησεν τωρά. Με την όρεξιν που έσαις, εν μας θωρώ να φτάννουμεν ούτε τον Μέγαν Αγιασμόν.

ΘΕΟΦΑΝΗΣ Πήαινε τζι έρχουμαι.

ΧΡΙΣΤΙΝΟΥ Ωωωω άλλες ημέρες έσαις την απαίτησιν να σε καρτερώ, για να πηαιννουμεν αντάμα. Σήμερα είναι πο 'παθες;

ΘΕΟΦΑΝΗΣ Πήαινε λαλώ σου. Εν θα 'ρω εκκλησιάν.

ΧΡΙΣΤΙΝΟΥ Κύριε ελέησον, κύριε ελέησον Θεοφάνη. Σήμερα που γιορτάζεις, γίνεται να μεν πάεις εκκλησιάν;

ΘΕΟΦΑΝΗΣ Αφού εν να πάω τζια να κολαστώ, άμα δω καρτζίν μου τον συμπέθερον τον Γιαννήν, καλλίτερα να μεν πάω.

ΧΡΙΣΤΙΝΟΥ Αν μεν τον δεις στη λουτουρκάν εν να τον δεις στα βαφτίσια. Εχτός τζι αν δεν θα πάεις ούτε στα βαφτίσια.

ΘΕΟΦΑΝΗΣ Όι, στα βαφτίσια εν να πάω. Εν να πάω στα βαφτίσια. Για να μεν γενεί το δικόν του.

(Σύντομο μουσικό πέρασμα).

ΣΚΗΝΗ 10

- ΖΩΗ Άτε Γιαννή τέλειωννε να πάμεν εκκλησιάν.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Πάαινε τζι εν πάω λαλώ σου.
- ΖΩΗ Εν πάεις;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Όι. Παρά να θωρώ τα μούτρα του συμπέθερου του Θεοφάνη, καλλίτερα να χάσω τη λουτουράν των Φώτων.
- ΖΩΗ Πολούτουρα βαφτίζουμεν το μωρόν σήμερα. Εξίασες; Αν δεν τον δεις στη λουτουράν, εν να τον δεις εις τα βαφτίσια. Εχτός τζι αν λοαρκάζεις να μεν πάεις στα βαφτίσια του άγγονα σου.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Να μεν πάω στα βαφτίσια! Τζιαι να τους αφήνω να κάμουν τζείνον που θέλουν;
- ΖΩΗ Λοαρκάζεις δηλαδή να πάεις να τσακκωθείς μεσ' στην εκκλησιάν;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Πάρτε το απόφαση. Γιαννής θα βαφτιστεί το αγγονούϊν μου. Όι Θεοφάνης.

(Μουσική).

ΣΚΗΝΗ 11

(Ακούεται λίγος κόσμος και κλάμα μωρού).

- ΧΡΙΣΤΙΝΟΥ Θεοφάνη... τράβα πίσω που την κολυμβήθραν.
- ΘΕΟΦΑΝΗΣ Εσού τράβα πίσω Γριστινού. Πήαινε τζει πον οι γεναί-
τζεις. Μεν νεκατώνεσσα μεσ' στα πόδια του παπά.
Θωρείς πως εν τζιαι γέρος τζι εν σηκώννει ντζίσμα. Θέλεις
να πάθουμεν κανέναν χαπτάν τζιαι να μείνει το μωρόν
αβάφτιστον;
- ΧΡΙΣΤΙΝΟΥ Εγώ έχω δουλειάν δαμαί. Εν να ξιντύσω το μωρόν να το
βαφτίσουμεν.
- ΘΕΟΦΑΝΗΣ Ξιντύνει το η κόρη μας το μωρό.
- ΧΡΙΣΤΙΝΟΥ Μα πε μου έχασες τον; Γίνεται να ντζίσει πάνω του η μάνα
του, πριχού να βαφτιστεί; Εξανάδες μάναν να ξιντύνει το
μωρόν της για να το βαφτίσουν; Πήαινε ποτζεί λαλώ σου
πον οι αδρώποι.
- ΘΕΟΦΑΝΗΣ Εν να κάμνεις τη δουλειά σου τζιαι να βρίσσεις Γριστινού;
- ΧΡΙΣΤΙΝΟΥ Τι θέλεις, τι γυρεύεις καλέ δαμαί;
- ΘΕΟΦΑΝΗΣ Εεεε, εν να γείρω του παπά νερόν να πλυθθεί, άμαν έρτει η
ώρα.
- ΧΡΙΣΤΙΝΟΥ Του παπά γείρνει του η νούννα, για να πλυθθεί. Ένεν δου-
λειά δική σου.
- ΞΕΝΟΥ Εν καλά που σου λαλεί η μάνα μου, ε παπά. Τράβα πίσω
τζι εν σ' έχουμεν ανάγκην.
- ΘΕΟΦΑΝΗΣ Εσείς να τραβήσετε πίσω. Είσαστιν για γεμωσιά δαμαί.
- ΧΡΙΣΤΙΝΟΥ Εμείς είμαστι για γεμωσιά!
- ΘΕΟΦΑΝΗΣ Ναι. Τζι η μάνα τζι η κόρη.
- ΧΡΙΣΤΙΝΟΥ Κύριε ελέησον, κύριε ελέησον σήμερα τούτος ο άδρωπος.
- ΖΩΗ Τζι εσού Γιαννή τράβα πίσω. Οι παππούες εν έχουν δου-
λειάν δαμαί. Πήαινε κάτω πον το παγκάρι να κανονίσεις
με τους επιτρόπους την πκιερωμήν.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Θώρε τη δουλειά σου γεναίκα τζει άφησ' με τζει εμένα να
κάμω τη δική μου.

ΠΕΤΡΗΣ	Τζιαι πκοια εν η δουλειά σου ε παπά, αν επιτρέπεται;
ΓΙΑΝΝΗΣ	Εεεε, εν να θυμιατίζω του παπά.
ΠΕΤΡΗΣ	Έσειε καντηλανάφτην, πο'ν η δουλειά του να θυμιατίζει. Εν κρίμαν να του φάεις το ψουμίν του.
ΓΙΑΝΝΗΣ	Εξηγήθηκα με τον καντηλανάφτην. Εν έσειε παρεξήγηση.
ΖΩΗ	Εξαναθυμιάτισες ποττέ σου Γιαννή;
ΓΙΑΝΝΗΣ	Ναι.
ΖΩΗ	Λαλεις ψέματα καλέ μεσ' στην εκκλησιάν τζι εν φοάσαι τον Θεόν; Γλήορα τράβα πίσω.
ΞΕΝΟΥ	Τζι εσού παπά τράβα πίσω. Μακριά μακριά.
ΘΕΟΦΑΝΗΣ	(Ξεσπά). Θεοφάνην θα βαφτίσουμεν το μωρόν. Ακούεις μου κόρη;
ΓΙΑΝΝΗΣ	Γιαννήν θα βαφτίσουμεν το μωρόν.
ΘΕΟΦΑΝΗΣ	Εμέναν παπά μου να ακούεις, που να 'χω την ευτζιή σου. Θεοφάνη να φωνάξεις άμα το βουττήσεις μεσ' στην κολυμβήθρα.
ΓΙΑΝΝΗΣ	Μεν του ακούεις παπά μου. Γιαννήν αποφασίσαμεν να το βαφτίσουμεν.
ΘΕΟΦΑΝΗΣ	Τότε γιατί το βαφτίζουμε σήμερα πο 'χουμεν Θεοφάνια συμπέθερε;
ΓΙΑΝΝΗΣ	Σήμερα γιορτάζει ο Άης Γιάννης ο Πρόδρομος.
ΘΕΟΦΑΝΗΣ	Ένεν σήμερα που γιορτάζει ο Πρόδρομος. Εν αύριον. Τζιαι ρώτα τζιαι τον παπάν.
ΧΡΙΣΤΙΝΟΥ	Για τ' όνομαν του Θεού Θεοφάνη! Τσακκώνεστε μεσ' στην εκκλησιάν! Εν μυστήριον που κάμνουμεν. Σύντυσιε του παπά μου που να 'χω την ευτζιή σου.
ΖΩΗ	Αντραπέιτε Γιαννή που τον παπάν.
ΞΕΝΟΥ	Αντραπέιτε που τον κόσμον.
ΓΙΑΝΝΗΣ	Γιαννήν παπά μου να το βαφτίσεις.
ΘΕΟΦΑΝΗΣ	Θεοφάνην παπά μου που να 'χω την ευτζιή σου.
ΓΙΑΝΝΗΣ	Εγιώ θα πκιερώσω παπά μου. Γιαννήν να το ββάλεις.

ΠΕΤΡΗΣ Ούτε Γιαννήν ούτε Θεοφάνην παπά μου. Εγώ είμαι ο τζύ-
ρης του μωρού τζι, εγώ αποφασίζω. Πρόδρομο θα βαφτί-
σεις το μωρό. Πρόδρομο. Για να μεν έσειε παράπονον
κανέννας. Π ρ ό δ ρ ο μ ο !

(Φωνές. Κλάμα μωρού).